

ses Regnskab skal balancere. Jeg er enig heri, men for at der ingen Misforstaaelse skal opstaa mellem os, vil jeg dog gentage den Ytring, som jeg lod falde i Udvalget under Konferencen, at det er min Mening, at man maa holde sig paa den sikre Side i saa Henseende, og at man vel ikke skal tilstræbe noget Overskud, men at man dog skal søge at sætte Taksterne saaledes, at man har Formodning om, at Resultatet vil blive, at der ikke bliver noget Underskud. Udvalget udtaler den Forventning, at en Regnskabsoversigt aarlig vil blive tilstillet Rigsdagen. Jeg skal drage Om-sorg for, at en saadan Regnskabsoversigt bliver tilstillet Rigsdagen.

I Slutningen af Betænkningen staar der, at man ønsker, at Bestemmelserne om de forkortede Betegnelser skulle udkomme „straks“ efter Lovens Stadfæstelse. Der er neppe Uenighed mellem Udvalget og mig paa dette Punkt, men jeg vil gerne sige, at jeg forstaa ikke dette Udtryk aldeles bogstaveligt. Meningen med Lovforslaget, saaledes som det er forment, er netop, at der skulde være et vist Spillerum, for at man i nogen Maade dels kunde faa Spørgs-maalet undersøgt nærmere, dels se, hvilke Betegnelser der ville slaa an i saa Henseende herhjemme, thi hvis en saadan Frist ikke bliver indrømmet, ser jeg for mit Vedkommende lige saa gerne, at man bestemmer sig til nu at slaa fast, hvilke Benævnelser man ønsker, der skulde benyttes. Imidlertid tror jeg, det vil opholde Lovens Vedtagelse, hvis man paa dette Tidspunkt kommer ind paa dette. Jeg skal derfor kun sige, at jeg skal bestræbe mig for, at en saadan Bestemmelse kan blive tagen snarest muligt, og hermed mener jeg ogsaa, at Udvalgets Ønske er opfyldt.

Hvad Ændringsforslagene angaar, kan jeg tiltræde dem alle, og efter at den ærede Ordfører nu har givet saa god en Redegørelse for dem, finder jeg ikke Anledning til at komme nærmere ind paa noget af dem. Kun enkelte af dem skal jeg gøre et Par Bemærkninger om. Hvad angaar Ændringsforslaget Nr. 2, glæder det mig, at den ærede Ordfører saa klart slog fast, at Meningen hermed jo ikke var at besvære Borgerne med flere Benævnelser end højst nødvendigt, men kun, at man ønskede, at alle disse forskellige Benævnelser udtrykkelig skulde findes i Loven. Naar det forstaaes paa den Maade — og det er ogsaa ud fra den Opfattelse, jeg har kunnet slutte mig til Ændringen —, tror jeg i og for sig ogsaa, at det kan

være heldigt, at man følger Udvalget i udtrykkelig at sætte disse Benævnelser ind i Loven.

Under Nr. 6 er Udvalget fremkommet med et Ændringsforslag om, at der rundt omkring hos de handlende skal opføres en Tavle, som angiver Omsætningsforholdet mellem de to Systemer. Jeg anser en saadan Bestemmelse for meget praktisk og heldig. Jeg tror, det maaske kunde være rigtigt, at man fra Ministeriets Side gav en Mand i Kommission at udarbejde saadanne Tavler, for at man snarest muligt kunde have et saadant Arbejde udført.

Ændringsforslaget under Nr. 9 omtalte Ordføreren ogsaa. Det er en Ændring, som jeg har stillet angaaende Statens Eneret til Anskaffelse, Justering og Forhandling af ny Maale- og Vejeredskaaber. Denne Eneret Hayes jo, saa vidt jeg husker, fra 1828 af Københavns Magistrat, og man har nu forbeholdt Staten fremtidig i det Omfang, som maatte skønnes rigtigt, at have en saadan Eneret. Den ærede Ordfører omtalte, at man i Norge havde det indrettet paa en anden Maade. Det er ogsaa rigtigt, der er ikke der forbeholdt Staten nogen Eneret, men netop Sammenligningen mellem Norge og Danmark har bevirket, at man her stærkere end før har ment at burde holde paa, at det vilde være rigtigt ogsaa fremtidig at bibeholde en saadan Eneret, idet Taksterne have vist sig gennemgaaende at være lavere her end i Norge.

Under Nr. 11 er der af mig stillet et Ændringsforslag, sigtende til at lette hele Gennemførelsen af denne Sag. Ændringen gaar ud paa dels at bebude, at nogle Udgifter til forberedende Arbejder i Anledning af Metersystemets Indførelse ville blive tagne paa Finansloven, og jeg skal i saa Henseende sige, at jeg, ligesom Udvalget, vil finde det rimeligt, at et Udvalg træder sammen for at forberede denne Sags Gennemførelse, og det vil jo ogsaa være rimeligt, at der er nogle Penge til Raadighed til Honorarer for de Folk, som skulle arbejde med denne Sag. Dels gaar Ændringen ogsaa ud paa at muliggøre Nedsættelsen af Justervæsenets Takster i en Overgangstid. Skønt jeg var vel tilfreds med den Tak, som det ærede Medlem for Randers (Mortensen) ydede saavel Udvalget som mig, fordi denne Ændring var fremkommen, skal jeg dog udtrykkelig bemærke, at det hele Tiden, saa vidt jeg har forstaaet, har været baade Udvalgets og min Tanke, at det vilde være heldigt at komme ind paa Bestemmelser i saa Hen-